

Justitiedepartementet
Enheten för fastighetsrätt och
associationsrätt
103 33 Stockholm

Vår referens: 90/2014
Er referens: Ju2014/2963/L1

2014-08-20

Genomförande av EU:s nya redovisningsdirektiv (SOU 2014:22)

Redovisningsutredningen arbete är uppdelad i två faser. I det här aktuella delbetänkandet föreslår utredningen ändringar i bland annat årsredovisningslagen (1995:1554, ÅRL). Syftet med detta delbetänkande är att lämna förslag till lagändringar som är nödvändiga för att svensk rätt ska stå i överensstämmelse med det nya redovisningsdirektivets (2013/34/EU) bestämmelser. I den andra fasen ska utredningen föreslå ytterligare förenklningar som kan göras samt behandla ett antal ytterligare frågor på redovisningsområdet. Svenskt Näringsliv har i huvudsak ingen erinran mot Redovisningsutredningens förslag men vill i det sammanhanget påtala behovet av att fortsätta att förenkla för mindre företag och behovet av att upprätthålla en balans mellan den administrativa bördan för företagen och intressenternas behov av information.

Svenskt Näringsliv anser att utgångspunkten bör vara att Sverige inte ska införa längre gående regler än vad som följer av redovisningsdirektivet om inte tungt vägande skäl talar för en annan lösning. Ett område där denna fråga aktualiseras gäller definitionen av företag av allmänt intresse. I direktivet finns en uppräkningslista på några kategorier av företag, däribland, företag som är upptagna till handel på en reglerad marknad, som alltid anses som företag av allmänt intresse. Medlemsländerna får därutöver lägga till ytterligare företag. I betänkandet föreslås att samtliga publika aktiebolag ska ingå i kategorin företag av allmänt intresse. Skälet är att informationsbehovet beträffande dessa bolag kan vara stort. Det har i betänkandet inte bedömts som möjligt att göra en uppdelning mellan publika aktiebolag som vänder sig till allmänheten för sin kapitalförsörjning och övriga publika aktiebolag. Svenskt Näringsliv kan acceptera utredningens bedömning i denna del men vill i starkt betona att de skäl som motiverar att publika företag en omfattas av definitionen av företag av allmänt intresse i redovisningssammanhang inte nödvändigtvis gör sig gällande inom andra lagstiftningsområden.

Som exempel kan nämnas att i revisorsdirektivet (2006/43/EG) finns motsvarande regler som innebär att medlemsländerna får besluta att även andra än de i direktivet uppräknade företagen ska anses som företag av allmänt intresse. Svenskt Näringsliv vill betona att enbart för att det kan finnas skäl att låta redovisningslagstiftningens definition av företag av allmänt intresse omfatta publika företag så kan dessa skäl inte utan vidare läggas till grund för lagstiftning på andra områden, t.ex. revisionsområdet. Behovet av att omfatta samtliga publika aktiebolag i kategorin företag av allmänt intresse är inte vara lika påtagligt i andra sammanhang och måste därför föregås av noggranna överväganden.

Vad gäller väsentlighetsprincipen som kommer till uttryck i artikel 6.1 j i redovisningsdirektivet ifrågasätter Svenskt Näringsliv utredningens bedömning, som innebär att en övergripande väsentlighetsbestämmelse inte införs. I stället har utredningen föreslagit att väsentlighetsprincipen ska spridas ut på olika bestämmelser i anslutning till varje särskild del av lagen där bestämmelser av detta slag är avsedda att gälla. I direktivet kommer bestämmelsen till uttryck som en övergripande princip som ska genomlysas direktivet som helhet och alla enskilda bestämmelser i direktivet. Svenskt Näringsliv anser att direktivbestämmelsen bör implementeras genom att föra in den bland de övriga principer som räknas upp i 2 kap. 4 § ÅRL. Därigenom bör bl.a. frågan om principen kan komma att tolkas på olika sätt i olika kapitel av lagen kunna undvikas.

Det finns även en viss oro att den föreslagna lydelsen till 2 kap. 4 § andra stycket ÅRL (väsentlighetsprincipen) kan hindra företag från att byta redovisningsprincip annat än i situationer där ett sådant byte anses som oväsentligt. En sådan tolkning innebär en skärpning i förhållande till dagens regler. Direktivet torde enligt Svenskt Näringsliv inte innebära en så långtgående begränsning. Svenskt Näringsliv anser att – för att undvika bekymmer och risk för missförstånd – det i lagtexten bör förtydligas att det även fortsättningsvis ska vara möjligt att byta redovisningsprincip i enlighet med innebörden av dagens reglering.

Vidare anser Svenskt Näringsliv att det skulle strida mot redovisningsdirektivets syfte att kräva att små företag även fortsättningsvis ska lämna upplysningar om vinstdisposition i förvaltningsberättelsen. Direktivet hindrar medlemsländerna från att uppställa ett krav på små företag att lämna denna uppgift i en not. Att då i stället kräva att små företag lämnar motsvarande uppgift i förvaltningsberättelsen framstår som utmanande och olämpligt. Faktum att det i associationsrätten uppställs krav på att stämman ska fatta beslut om vinstdisposition, och att underlaget för ett sådant beslut i praktiken brukar vara förvaltningsberättelsen, rättfärdigar enligt Svenskt Näringslivs uppfattning inte detta avsteg från direktivets anda.

Vad gäller rapport om vissa betalningar till myndigheter delar Svenskt Näringsliv utredningens bedömning att implementeringen bör ske i en särskild lag samt att rapporten lämnas separat från årsredovisningen. Syftet med rapporten och rapporternas adressater skiljer sig från syftet med en den finansiella rapporteringen i ÅRL. Svenskt Näringsliv delar också utredningens bedömning att rapporteringsskyldigheten bör begränsas till stora företag och företag av allmänt intresse. Ifrågasätter rapport innebär att ytterligare en administrativ börda som läggs på företagen utöver de befintliga rapporteringskraven. Rutiner och system för att ta fram och rapportera dessa uppgifter måste finnas på plats. Det är därför av yttersta vikt att det i svensk lagstiftning inte ställs högre rapporteringskrav än vad redovisningsdirektivet kräver på denna punkt. Vidare ifrågasätter Svenskt Näringsliv kravet att rapporten ska upprättas på engelska. I betänkandet anförts att rapportens huvudsakliga

adressater i stor utsträckning finns i utlandet. Det har dock inte presenterats något stöd för denna slutsats i betänkandet utan bedömningen framstår som gripen ur luften. Svenskt Näringsliv anser att samma språkrav ska gälla som för upprättande och offentliggörande av årsredovisningar. Svenskt Näringsliv avstyrker därför förslaget att rapporten alltid ska upprättas på engelska.

Svenskt Näringsliv

Krister Andersson